

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 591/2020
25.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Светозар Недељковић, адвокат у ..., против туженог Прва петолетка промет АД Трстеник - у стечају, Цара Душана 101, чији је пуномоћник Реља Петровић, адвокат у ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 9Пж 2036/19 од 24.09.2020. године, у седници већа одржаној 25. фебруара 2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Ревизија тужиоца се **ДЕЛИМИЧНО УСВАЈА**, пресуда Привредног апелационог суда 9Пж 2036/19 од 24.09.2020. године се **УКИДА** у ставу I у тачки 1, 2 и 4, у ставу II и у ставу III изреке, и у том делу се предмет враћа другостепеном суду на поновно суђење, док **СЕ ОДБИЈА** ревизија као неоснована у односу на решење из става I тачка 2. изреке.

Образложење

Привредни суд у Краљеву је донео пресуду 2П 501/2017 дана 18.01.2019. године којом је у I ставу изреке констатовао да усваја тужбени захтев и утврдио према туженом да је тужилац власник катастарске парцеле број .. КО ... у површини од 27,78 ари, која сада представља реални део новоформиране катастарске парцеле број .. у потесу ... КО ... у уделу од 2778/25132, а у мерама и границама одређеним у том ставу изреке, у листу непокретности број .., што је тужени дужан признати и трпети да тужилац ово своје право упише у јавној евиденцији код службе за Катастар непокретности без присуства и без посебне сагласности туженог, у II ставу усвојио захтев тужиоца да се из стечајне масе туженог излучи непокретност описана у I ставу изреке и, у III ставу, обавезао туженог да тужиоцу на име накнаде трошкова плати 137.300,00 динара.

Одлучујући о жалби туженог, Привредни апелациони суд је пресудом 9Пж 2036/19 од 24.09.2020. године у ставу I изреке под 1. одбио као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да суд утврди да је тужилац власник катастарске парцеле број .. КО ... у површини од 27,78 ари, која сада представља реални део новоформиране катастарске парцеле број .. у потесу ... КО ..., у реалном уделу од 2778/25132, у мерама и границама одређеним у том делу изреке, у листу непокретности број .., под 2. одбио као неоснован тужбени захтев којим тужилац тражи да се из стечајне масе туженог излучи непокретност одређена у претходном ставу и иста преда у државину тужиоцу; под 3. одбацио као недозвољену тужбу у делу којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име вредности земљишта исплати износ од 4.745.594,90 динара; под 4. обавезао тужиоца да туженом на име накнаде трошкова

парничног поступка исплати 46.500,00 динара; у II ставу изреке обвезао тужиоца да туженом на име накнаде трошкова другостепеног поступка исплати 15.900,00 динара и у III ставу изреке одбио као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене другостепене пресуде тужилац је изјавио дозвољену и благовремену ревизију, којом пресуду побија због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 394. ЗПП, и из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, те због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду по одредби члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/2011 ... 18/20) и нашао да је ревизија основана, јер је другостепена пресуда заснована на другачијем утврђеном чињеничном стању од онога кога је утврдио првостепени суд, без расправе пред другостепеним судом, што је битна повреда одредаба парничног поступка у смислу члана 374. став 1. у вези члана 383. став 3. и члана 394. Закона о парничном поступку, јер је могло да буде од утицаја на доношење законите и правилне пресуде. На ову битну повреду одредаба парничног поступка ревидент основано указује.

Према чињеничном стању на коме је заснована другостепена пресуда, од сада покојног ББ, оца тужиоца, као власника, експроприсана је у корист туженог катастарска парцела број .. КО ..., њива 4 класе, површине 27,78 ари, ради изградње магацинског простора и гараже. Парцела није приведена намени, те је у поступку деекспропријације поништено решење о експропријацији. Раније означена парцела .. КО ... делом се налази у ограђеном простору туженог у кругу фабрике, у површини од 22,45 ари, а делом се налази ван круга фабрике површином од 5,33 ара, што укупно чини површину од 27,78 ари. На основу налаза и мишљења вештака геометра идентификован је део парцеле .. КО ... у оквиру постојеће парцеле .. КО ... у границама према детаљним тачкама од 1 до 14. На основу тако утврђеног чињеничног стања је првостепени суд закључио да је тужиоцу у управном поступку враћена својина над раније означеном парцелом ..., која је реални део постојеће парцеле .. КО ..., те је усвојио тужбени захтев. Првостепени суд је утврдио да је тужени носилац права својине на предметној парцели стари број .. КО ..., а сада у саставу кп. .. КО

Међутим, другостепени суд је на основу садржине извештаја РГЗ СКН број 952-3-3420/2013 од 13.11.2013. године и преписа листа непокретности број .. од 23.10.2014. године, које доказе је првостепени суд извео, утврдио да су као сувласници катастарске парцеле број .. КО ... уписани: тужени са обимом удела 16993/25132 и Компанија „Дунав осигурање“ са обимом удела од 8139/25132. Правилно је становиште другостепеног суда да се не може захтевати утврђење права својине на делу непокретности – парцеле, одређеном у реалним границама, као у тужбеном захтеву у овој парници, без учешћа свих сувласника, ако су они власници у идеалним деловима непокретности, када се њихов сувласнички удео протеже на свим честицама целе непокретности као предмета сусвојине. Међутим, чињеница о постојању више сувласника на предмету тужбеног захтева, осим туженог, није утврђена у првостепеном поступку. Другостепени суд је другачије чињенично стање од оног кога је утврдио првостепени суд могао утврдити само на основу расправе, како то прописује одредба члана 383. став 3. Закона о парничном поступку. Том одредбом је прописано да, ако веће другостепеног суда нађе да је ради правилног утврђења чињеничног стања потребно да се пред другостепеним судом понове већ изведени докази, може да закаже расправу пред другостепеним судом. Према одредби члана 394. став 1. тачка 4. Закона о парничном поступку, другостепени суд ће пресудом да преиначи првостепену

пресуду ако је на основу расправе утврдио другачије чињенично стање него што је оно у првостепеној пресуди. Како другостепени суд није поступио на наведени прописани начин, већ је чињеницу коју сматра битном за одлуку о тужбеном захтеву утврдио без расправе, на основу садржине доказа које првостепени суд јесте прочитао, али их није ценио нити из њих утврдио чињенично стање, то произилази да је другостепена пресуда заснована на битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези наведених одредаба Закона о парничном поступку, с обзиром да је тако утврђена чињеница била одлучујућа за преиначење првостепене пресуде и одбијање тужбеног захтева од стране другостепеног суда. На тако утврђеној чињеници о постојању више сувласника предметне парцеле, заснован је закључак другостепеног суда да је решење о деекспропријацији правно и фактички неизвршиво, с обзиром да је парцела .. КО ... у чијим границама се налази парцела .. КО ..., према ранијој ознаци, у сувласништву.

Другостепени суд није засновао побијану пресуду на другим чињеницама, па ни на чињеницама утврђеним од стране првостепеног суда, да је фактичко стање површине од 27,78 ари раније означене катастарске парцеле .. КО ... такво, да је са изграђеним асфалтним платоом, жичаном оградом, јавном расветом и хидранским инсталацијама, чиме је приведена намени коришћења објеката саграђених на другој ранијој катастарској парцели, која је сада јединствена катастарска парцела .. КО Побијану пресуду другостепени суд је засновао само на чињеничном стању о својини на парцели .. КО ..., и то другачије утврђеном од чињеничног стања утврђеног у првостепеној пресуди.

С обзиром на околност да је побијана пресуда заснована на битној повреди одредаба парничног поступка, иста је укинута у делу који се тиче одлуке о тужбеном захтеву, и последично о трошковима поступка, и у том делу је предмет враћен другостепеном суду на поновно суђење по одредби члана 415. став 1. Закона о парничном поступку.

У поновљеном поступку ће другостепени суд без уочених битних повреда одредаба парничног поступка одлучити о жалби туженог изјављеној против означене првостепене пресуде и трошковима другостепеног поступка.

У делу за евентуални тужбени захтев, којим тужилац тражи исплату новчаног износа као противвредности дела предметне парцеле, другостепени суд је правилно одбацио тужбу, правилном применом одредаба члана 117. Закона о стечају, те је у том делу одбијена ревизија тужиоца као неоснована, по одредби члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић